

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

OBVESTILO EVROPSKE CENTRALNE BANKE O NALOŽITVI SANKCIJ ZARADI KRŠITEV ZAHTEV ZA STATISTIČNO POROČANJE V ZVEZI Z BILANCO STANJA

(2004/C 195/10)

1. Uvod

Člen 7(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke⁽¹⁾ določa, da je Evropska centralna banka (ECB) pooblaščen za naložitev sankcij poročevalskim enotam, za katere veljajo zahteve za poročanje in so rezidenti sodelujočih držav članic ter ne izpolnjujejo obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe ali iz uredb ali odločb ECB, ki opredeljujejo ter nalagajo zahteve ECB za statistično poročanje.

Člen 7(4) Uredbe (ES) št. 2533/98 določa najvišje sankcije, ki jih ECB lahko naloži poročevalskim enotam: v primeru kršitve obveznosti glede pravočasnosti dnevno plačilo globe, ki ne presega 10 000 EUR, s skupno globo, ki ne presega 100 000 EUR; v primeru, da so sporočene statistične informacije nepravilne, nepopolne ali v obliki, ki ne ustreza zahtevi, globo, ki ne presega 200 000 EUR, in v primeru kršitve obveznosti, da se ECB ali nacionalni centralni banki (NCB) omogoči verifikacija natančnosti in kakovosti sporočenih statističnih informacij, globo, ki ne presega 200 000 EUR.

Znotraj zgoraj navedenih omejitev in za zagotovitev preglednosti politike ECB glede sankcioniranja to obvestilo razlaga načela, ki jim bo ECB sledila, od referenčnega obdobja december 2004 za mesečne zahteve za poročanje in od četrtega četrtletja 2004 za četrtletne zahteve za poročanje, pri nalažanju sankcij za kršitve zahtev za statistično poročanje v zvezi z bilanco stanja zaradi neizpolnjevanja minimalnih standardov, določenih v Prilogi IV k Uredbi ECB/2001/13 z dne 22. novembra 2001 o konsolidirani bilanci stanja v sektorju monetarnih finančnih institucij⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ UL L 333, 17.12.2001, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo ECB/2003/10 (UL L 250, 2.10.2003, str. 17).

2. Splošna načela

Sankcije se lahko uporabijo v primeru neizpolnjevanja minimalnih standardov za pravočasnost (glej člen 7(2)(a) Uredbe (ES) št. 2533/98 in oddelek 1 Priloge IV k Uredbi ECB/2001/13) in minimalnih standardov za natančnost in vsebinsko usklajenost (glej člen 7(2)(b) Uredbe (ES) št. 2533/98 in oddelke 2 do 4 Priloge IV k Uredbi ECB/2001/13).

Poročevalska enota izpolnjuje minimalne standarde za prenos, kar vključuje pravočasnost, če poroča bilančne podatke v rokih, ki jih določi pristojna NCB (glej Oddelek 1(a) Priloge IV). Verifikacija izpolnjevanja minimalnih standardov za pravočasnost se opravi le glede bilance stanja, ki ustreza tehničnim zahtevam za poročanje, kot jih določijo NCB (npr. glede formata) (glej Oddelek 1(b) Priloge IV).

Poročevalska enota izpolnjuje minimalne standarde za natančnost, če njeni bilančni podatki izpolnjujejo vse linearne omejitve (npr. seštevke posameznih delnih vsot je enak skupnim vsotam) in če so podatki usklajeni med vsemi frekvencami poročanja.

Poročevalska enota izpolnjuje minimalne standarde za vsebinsko usklajenost, če njeni bilančni podatki ustrezajo opredelitvam in razvrstitvam, določenim v Uredbi ECB/2001/13.

Pri teh vrstah kršitev bo določanje sankcije temeljilo na načelih, določenih v oddelkih 3 in 4 spodaj, pri čemer se najprej določi izhodiščni znesek, ki se nato lahko zmanjša ali poveča glede na olajševalne ali oteževalne okoliščine, navedene v členu 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij⁽³⁾.

Izjemoma se ECB lahko odloči, da zaradi posebej pomembnih olajševalnih okoliščin kršitve ne sankcionira.

⁽³⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 4.

V primeru hujših kršitev ECB ne bo sledila načelom, določenim v oddelkih 3 in 4 spodaj, ampak bo sankcijo določila za vsak primer posebej ter ob upoštevanju načela sorazmernosti in omejitve 200 000 EUR, določene v členu 7(4) Uredbe (ES) št. 2533/98. Pojem „hujše kršitve“ se nanaša na kršitve zahtev za poročanje s strani poročevalskih enot, kot so namerno nepravilno poročanje ali očitno nezadostna stopnja vestnosti ali sodelovanja. Za hujše kršitve se med drugimi štejejo naslednji primeri:

- (a) sistematično neizpolnjevanje minimalnih standardov za popravke;
- (b) nepravilno poročanje kot posledica goljufivega ravnanja;
- (c) sistematično poročanje nepravilnih podatkov;
- (d) očitna nepripravljenost za sodelovanje s pristojno NCB ali ECB.

3. Izhodiščni znesek sankcije za kršitve, ki niso hujše kršitve

Določanje sankcije se začne z določitvijo izhodiščnega zneska. Ta znesek odraža količinske vidike. Izhodiščni znesek se poveča glede na težo kršitve.

V primeru kršitve obveznosti glede pravočasnosti bo teža kršitve odvisna od števila delovnih dni zamude roka, določenega s strani pristojne NCB. Dodatno bo znesek sankcije odvisen od gospodarske velikosti poročevalske enote, določene glede na skupno vrednost sredstev/obveznosti v njeni bilanci stanja.

V primeru nenatančnosti ali vsebinske neusklajenosti bo teža kršitve odvisna od velikosti razhajanja med nenatančnimi oziroma vsebinsko neusklajenimi bilančnimi podatki in natančnimi oziroma vsebinsko usklajenimi podatki. Znesek sankcije bo odražal tudi gospodarsko velikost poročevalske enote. Pri presojanju kršitev, ki se nanašajo na nenatančnost ali vsebinsko neusklajenost, ECB ne bo upoštevala napak zaradi zaokrože-

vanja ali zanemarljivih napak. Dodatno se v zvezi z vsebinsko neusklajenostjo ne bodo šteli za primer vsebinske neusklajenosti redni popravki, t. j. nesistematični popravki vrst, sporočeni v naslednjem obdobju (meseču ali četrletju) po prvem poročanju.

4. Oteževalne in olajševalne okoliščine pri kršitvah, ki niso hujše kršitve

Upoštevale se bodo oteževalne oziroma olajševalne okoliščine in posledično se izhodiščni znesek lahko poveča ali zmanjša.

Za oteževalne okoliščine se med drugimi štejejo naslednji primeri, navedeni v členu 2(3) Uredbe (ES) št. 2532/98:

- (a) ponavljajoče se ali pogoste kršitve;
- (b) odklonitev sodelovanja ali neučinkovito sodelovanje;
- (c) predhodne sankcije, ki so jih drugi organi naložili isti poročevalski enoti in so temeljile na istih dejstvih;
- (d) dobiček, ki ga poročevalska enota prejme s kršitvijo.

Za olajševalne okoliščine se med drugimi štejejo naslednji primeri, navedeni v členu 2(3) Uredbe (ES) št. 2532/98:

- (a) vestnost in učinkovito sodelovanje na strani poročevalske enote, zlasti če poročevalska enota nadaljuje s poročanjem podatkov NCB;
- (b) dobra vera;
- (c) odprtost poročevalske enote pri razlaganju in izpolnjevanju svojih obveznosti poročanja;
- (d) kršitev nima vpliva (npr. pri kršitvah obveznosti glede pravočasnosti se uporabi nižja sankcija, če poročevalska enota, čeprav pozno, sporoči svoje bilančne podatke še pravočasno, da jih NCB lahko vključi v prenos nacionalnih agregatov na ECB);
- (e) kršitve niso pogoste.